

Ce este creștinismul?

Vladimir Antonov

Tradus din engleză de
Jenica Neamu

Creștinismul implică, în primul rând, acceptarea și înțelegerea Învățăturilor lui Dumnezeu oferite oamenilor prin Isus Cristos.

În ce constau aceste Învățături? Să trecem în revistă preceptele esențiale ale acestora:

1. Fiți, dar, voi desăvârșiți, precum Tatăl vostru Cel ceresc desăvârșit este (Matei 5:48).
2. Iar Eu și Tatăl Meu una suntem. (Ioan 10:30).
3. Eu sunt Vița (Ioan 15:1, 5).
4. Precum Mă cunoaște Tatăl și Eu cunosc pe Tatăl (Ioan 10:15).
5. Eu iubesc pe Tatăl (Ioan 14:31).
6. Părinte drept... Eu Te-am cunoscut (Ioan 17:25).
7. Și învățați de la Mine (Matei 11:29).
8. Dumnezeu este dragoste (1 Ioan 4:16).
9. Să-L iubești pe Domnul, Dumnezeul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău, cu toată mintea ta și cu toată puterea ta (Marcu 12:20-30).
10. Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși (Marcu 12:31).

Acestea sunt principiile fundamentale ale creștinismului. Ele reflectă apelul lui Isus lăsat oamenilor pentru a deveni ca El și pentru a-L cunoaște pe Tatăl Ceresc, așa cum a făcut-o El.

În *Noul Testament* există mai multe principii care pot ajuta la realizarea acestui apel al lui Isus, dacă sunt urmate. Acestea impun următoarele:

- să fim absolut sinceri în relațiile cu alte persoane, să nu avem datorii, să nu furăm,
- să avem grijă de bunăstarea altora, mai mult decât avem de a noastră,
- să aducem pacea,
- să fim afectuoși și tandri unul cu altul,
- să ajutăm pe alții în tot ceea ce este bine,
- să iertăm, să nu ne răzbunăm, să nu condamnăm,
- să nu urâm, să nu ne implicăm emoțional în judecarea altora,
- să nu căutăm să acumulăm bogății “lumești”, căci s-ar putea să pierdem ocazia de a acumula bogății spirituale,

- să nu ne temem de atacurile primitivilor agresivi, care pot răni numai corpul nostru, dar nu pot vătăma sufletul care, după moartea trupului, apare în fața Tatălui Ceresc,
- să nu consumăm alcool,
- să nu fim aroganți, ci, dimpotrivă, să fim umili și să respectăm pe ceilalți,
- să ne străduim să facem tot ceea ce e posibil pentru a ajuta spiritual alți oameni,
- să nu fim pasionați de sexualitate atât de mult încât, aceasta să devină centrul atenției noastre, în locul lui Dumnezeu; căutarea personală pentru Dumnezeu și serviciul pentru El trebuie să fie întotdeauna prima prioritate în viața noastră.

Voi prezenta mai jos numai câteva citate:

Vă dau o poruncă nouă: Să vă iubiți unii pe alții; cum v-am iubit Eu, așa să vă iubiți și voi unii pe alții! (Ioan 13:34)

Mai presus de toate, să aveți o dragoste fierbinte unii pentru alții, căci dragostea acoperă o sumedenie de păcate! (1Petru 4:8)

Dacă zice cineva: "Eu iubesc pe Dumnezeu", și urăște pe fratele său, este un mincinos; căci, cine nu iubește pe fratele său, pe care-l vede, cum poate să iubească pe Dumnezeu, pe care nu-L vede? (1Ioan 4:20)

Preaiubiților, să ne iubim unii pe alții; căci dragostea este de la Dumnezeu! (1Ioan 4:7)

Cine nu iubește n-a cunoscut pe Dumnezeu; pentru că Dumnezeu este dragoste! (1Ioan 4:8)

Dacă ne iubim unii pe alții, Dumnezeu rămâne în noi!... (1 Ioan 4:12)

Nimănui cu nimic nu fiți datori, decât cu iubirea! (Romani 13:8)

În dragoste nu este frică; ci dragostea desăvârșită izgonește frica; pentru că frica are cu ea pedeapsa; și cine se teme n-a ajuns desăvârșit în dragoste! (1 Ioan 4:18)

Chiar dacă aș vorbi în limbi omenești și îngerești, și n-aș avea dragoste, sunt o aramă sunătoare sau un chimval zăngănitor...

Și chiar dacă aș avea darul prorociei și aș cunoaște toate tainele și toată știința; chiar dacă aș avea toată credința, așa încât să mut și munții, și n-aș avea dragoste, nu sunt nimic.

Și chiar dacă mi-aș împărți toată averea pentru hrana săracilor, chiar dacă mi-aș da trupul să fie ars, și n-aș avea dragoste, nu-mi folosește la nimic.

Dragostea este îndelung răbdătoare, este plină de bunătate;

dragostea nu pizmuiește; dragostea nu se laudă, nu se umflă de mândrie;

nu se poartă necuviincios,

nu caută folosul său,

nu se mânie,

nu se gândește la rău,

nu se bucură de nelegiuire, ci se bucură de adevăr... (1 Corinteni 13:1-6)

Dragostea nu va pieri niciodată. Prorociile se vor sfârși; limbile vor înceta... (1 Corinteni 13:8)

Dar Eu vă spun: iubiți pe vrăjmașii voștri, binecuvântați pe cei ce vă blestemă, faceți bine celor ce vă urăsc și rugați-vă pentru cei ce vă asupresc și vă prigonesc!... (Matei 5:44)

Ferice de cei împăciuitori, căci ei vor fi chemați fii ai lui Dumnezeu!... (Matei 5:9)

Nu judecați!...(Luca 6: 37)

Tot ce voiți să vă facă vouă oamenii, faceți-le și voi la fel... (Matei 7:12)

Oricui îți cere, dă-i; și celui ce-ți ia cu sila ale tale, nu i le cere înapoi! (Luca 6:30)

Dacă iertați oamenilor greșelile lor, și Tatăl vostru cel ceresc vă va ierta greșelile voastre. Dar dacă nu iertați oamenilor greșelile lor, nici Tatăl vostru nu vă va ierta greșelile voastre. (Matei 6:14-15)

Cine dintre voi este înțelept și priceput? Să-și arate, prin purtarea lui bună, faptele făcute cu blândețea înțelepciunii! Dar, dacă aveți în inima voastră pizmă amară și un duh de ceartă, să nu vă lăudați și să nu mințiți împotriva adevărului. Înțelepciunea aceasta nu vine de sus, ci este pământească,... , drăcească. (Iacov 3: 13-15)

Căci voia lui Dumnezeu este ca, făcând ce este bine, să astupați gura oamenilor neștiutori și proști! (1 Petru 2:15)

Cine zice că este în lumină, și urăște pe fratele său, este încă în întuneric până acum. (1 Ioan 2:9)

Dragostea să fie nefățarnică!

Urăți răul, lipiți-vă de bine!

Iubiți-vă unii pe alții cu o dragoste frățească!

În cinste, fiecare să dea întâietate altuia! (Romani 12: 9-10)

Binecuvântați pe cei ce vă prigonesc: binecuvântați, și nu blestemați! (Romani 12: 14)

Nu întoarceți nimănui rău pentru rău! (Romani 12: 17)

Nu vă răzbunați singuri! (Romani 12: 19)

Dacă îi este foame vrăjmașului tău, dă-i să mănânce; dacă-i este sete, dă-i să bea! (Romani 12:20)

Nu te lăsa biruit de rău, ci biruie răul prin bine! (Romani 12:21)

Dar pentru ce judeci tu pe fratele tău? Sau pentru ce disprețuiești tu pe fratele tău? (Romani 14:10)

Așa că fiecare din noi are să dea socoteală despre sine însuși lui Dumnezeu!

Să nu ne mai judecăm, dar, unii pe alții!

Ci mai bine judecați să nu faceți nimic care să fie pentru fratele vostru o piatră de poticnire sau un prilej de păcătuire. (Romani 14:12-13)

Fraților, chiar dacă un om ar cădea deodată în vreo greșală, voi, care sunteți duhovnicești, să-l ridicați cu duhul blândeții. Și ia seama la tine însuși, ca să nu fii ispitit și tu! (Galateni 6:1)

Niciun cuvânt stricat să nu vă iasă din gură; ci unul bun, pentru zidire, după cum e nevoie, ca să dea har celor ce-l aud! (Efeseni 4: 29)

Când ești poftit de cineva la nuntă, să nu te așezi la masă în locul dintâi;... Căci oricine se înalță va fi smerit; și cine se smerește va fi înălțat. (Luca 14: 8, 11)

Nu vă strângeți comori pe pământ, unde le mănâncă moliile și rugina și unde le sapă și le fură hoții; ci strângeți-vă comori în cer!...

Pentru că unde este comoara voastră, acolo va fi și inima voastră. (Matei 6:19-21)

Toate lucrurile sunt îngăduite, dar nu toate sunt de folos... (1 Corinteni 10:23)

Nu puteți sluji lui Dumnezeu și lui Mamona! (Matei 6:24)

Și ce ar folosi unui om să câștige toată lumea, dacă și-ar pierde sufletul? (Matei 16:26)

Ați mai auzit iarăși că s-a zis celor din vechime: "Să nu juri strâmb; ci să împlinești față de Domnul jurămintele tale." Dar Eu vă spun: să nu jurați nicidecum... Felul vostru de vorbire să fie: "Da, da; nu, nu"; ce trece peste aceste cuvinte vine de la cel rău! (Matei 5:33-34, 37)

Nu vă îmbățați de vin, aceasta este destrăbălare. Dimpotrivă, fiți plini de Duh! (Efeseni 5:18)

Bine este să nu mănânci carne, să nu bei vin și să te ferești de orice lucru care poate fi pentru fratele tău un prilej de cădere, de păcătuire sau de slăbire! (Romani 14:21)

Să trăim frumos, ca în timpul zilei, nu în chefuri și în beții; nu în curvii și în fapte de rușine; nu în certuri și în pizmă! (Romani 13:13)

Nimeni să nu-și caute folosul lui, ci fiecare să caute folosul altuia! (1 Corinteni 10:24)

În smerenie, fiecare să privească pe altul mai presus de el însuși! (Filip 2:3)

Cine nu strânge cu Mine risipește! (Matei 12:30)

Nu vă temeți de cei ceucid trupul, dar care nu pot ucide sufletul!... (Matei 10:28)

Dar acum lăsați-vă... de mânie, de vrăjmășie, de răutate, de clevetire, de vorbele rușinoase care v-ar putea ieși din gură! (Coloseni 3:8)

Bucuria Mea să rămână în voi, și bucuria voastră să fie deplină.

Aceasta este porunca Mea: să vă iubiți unii pe alții, cum v-am iubit Eu! (Ioan 15:11-12)

Vă poruncesc aceste lucruri, ca să vă iubiți unii pe alții! (Ioan 15:17)

Fiecare dintre noi, să se întrebe: am înțeles eu, oare, ceea ce Isus ne-a învățat și ne învață acum?

Căci creștinismul este exact acest lucru! Aceasta este ceea ce Isus ne-a învățat și ne învață! Restul este denaturare și sectarism.

Cine este interesat poate deveni în întregime familiarizat cu analiza Învățăturilor lui Isus (cu ajutorul unor Evanghelii apocrife) chiar pe acest site. Dar acum, permiteți-mi să subliniez faptul că Isus, în timpul vieții Sale pe Pământ - cunoscută nouă, i-a învățat și pe ucenicii Săi metodele meditative esențiale pentru cunoașterea Tatălui Ceresc.

În *Noul Testament* se menționează acest lucru, în special, prin afirmația lui Isus: "Dumnezeu este Duh; și cine se închină Lui trebuie să l se închine în duh și în adevăr." (Ioan 4:24). Ceea ce reiese de aici este faptul că noi trebuie să mergem la Dumnezeu cu o înțelegere corectă a naturii Lui, precum și a obligației noastre de a evolua. Noi nu trebuie să ne închinăm Lui nici cu trupul și nici cu mișcări corporale "religioase", ci cu

sufletul. Cu ajutorul unor metode meditative de autoperfecționare, sufletul ajunge, treptat, să se elibereze de dependența sa de trup.

Epistolele Apostolilor Ioan, Filip, Toma și Pavel ilustrează o experiență bogată de muncă meditativă efectuată sub îndrumarea lui Isus.

* * *

Practica stabilită a multor biserici creștine include ceremonii publice și ritualism. Dar toate acestea nu au existat în Învățăturile lui Isus. Prin urmare, ne-am putea pune întrebarea: este acest lucru bun sau rău?

Pe de o parte, ar trebui să înțelegem, în mod clar, că Dumnezeu este prezent în biserici nu mai mult decât în afara lor, și că trebuie să-L căutăm în Adâncurile universului, nu în obiecte materiale de rit sau în clădiri.

Pe de altă parte, practicile religioase în biserici au apărut ca o necesitate naturală a oamenilor cu interese spirituale comune de a se aduna numai pentru plăcerea comunicării emoționale cu persoane care împărtășesc aceleași valori; pentru a face schimb de idei și de experiență, pentru a se ajuta unii pe alții, pentru a învăța.

Ritualismul, de asemenea, poate fi util: favorizează calmarea minții atunci când oamenii adunați [în biserică] intră în armonie pentru a percepe Divinitatea. Pe acest fond, mulți dintre ei au dovada existenței realității mistice, pentru prima dată: ei simt atingerea unor mâini invizibile, simt energii ce emană din icoane, percep gânduri și aud voci ale unor interlocutori invizibili...

Pentru unii oameni acestea sunt manifestări ale lui Dumnezeu, pentru alții manifestări ale demonilor... Depinde de nivelul de puritate etică a fiecărei persoane în parte.

Puritatea etică a „turmei“ depinde în mare măsură de nivelul de dezvoltare etică al „păstorilor“. Aceasta este problema principală... Pentru că de multe ori, sub aparența creștinismului, ei predică ceva complet contrar învățăturilor creștine...

Într-adevăr, atunci când discutăm despre diferențele dintre formele religioase tradiționale, nu ar trebui pus accentul pe ritualism. Problema nu este formalismul religios! Lăsați ca diferitele manifestări ale ritualismului să rămână așa cum sunt! Problema reală este faptul că acestora le lipsește imaginea completă în ceea ce privește înțelegerea existenței Conștiinței Universale, și, în special, a Aspectului său evolutiv!